

SHAMROCK

FINNISH-IRISH SOCIETY RY • 2/2020

Etäisyyksiä– **DISTANCES**

VIIMEINEN FESTIVAALI // JUHANNUS VIHREÄLLÄ SAARELLA // LOCKDOWN!

SISÄLTÖ

Irlanti koronan kourissa.....	3
Juhannus vihreällä saarella	4
Behind closed doors	6
Viimeinen Festari	8
Järjestösivut	11
Irlantiin!	12

TOIMITUS

Päätoimittaja Matti Sovijärvi

Toimitussihteeri Seppo Nousiainen

Ulkoasu Elena Räsänen, Offsetpaino L. Tuovinen Ky

ILMOITUKSET

Seppo Nousiainen (seppo.nousiainen@welho.com)

ISSN 0783-6775

Offsetpaino L. Tuovinen Ky

Kuopio 2020

www.tuovinen.eu

KANNEN KUVA

Irlannin etelärannikolla, lähellä Ardfieldiä, saa kävellä rauhassa.
Matti Sovijärvi

PITKÄ HIJAINEN VIIKKO

Helmikuussa kukaan ei vielä osannut arvata minkälainen keväästä tulisi. Tässä lehdessä voimme siis kertoa vain yhdestä irlantilaishenkisestä tapahtumasta eli Salon Irlanti-festivaalista. Muista ei voi mitään kertoa, kun niitä ei ole ollut. Tämä taisi olla ensimmäinen kerta Finnish-Irish Society'n historiassa, kun Patrikin päivän jäi viettämättä. Haaveeksi jäi myös yhteinen matkamme Irlantiin maaliskuun lopulla. Mutta emme luovuta: sama matka samoin kohtein on tarkoitus järjestää lokakuussa – jos virukset suovat.

Salossa ehdittiin juuri kunnella juhla-mielellä irlantilaista musiikkia, hienosti monen päivän ajan, ennen kuin kaikki suljettiin ja ihmiset komennettiin kauas toisistaan. Ei siitä pidä kuitenkaan maan hallitusta syyttää, vaan pandemiaa. Vaikka vielä ei erilaisista virusten torjunta-strategioista voikaan antaa lopullista tuomiota, varovaisuus ja sen mukana ankarat rajoitukset näyttävät ainakin lyhyellä tähtämellä olleen viisautta.

Nyt kaikkialla Euroopassa, niin Irlannissa kuin Suomessakin ollaan luopumassa rajoituksista vähän kerrassaan. Ihmisillä on taas mahdollisuus tavata toisiaan ja kokoontua yhteisiin rientoihin vaikkakaan ei vielä normaaliaikojen tapaan. Nyt pystymme myös pitämään yhdistyksemme vuosikokouksen, joka piti määräaikaan jättää pitämättä kokouksien rajoitusten vuoksi. Nähdään siis viimeistään siellä, kesäkuun 13. päivänä Kitty's-ravintolassa Helsingin keskustassa - kello 15.

MATTI SOVIJÄRVI
Päätoimittaja

LONG, SILENT SPRING

Nobody could see in February what kind of a spring we would have in front of us. In this issue of Shamrock we can tell only about one Irish festivity in Finland, the Salo Festival in early March. There were no others. This spring was also the first in the history of Finnish-Irish Society without any festivities around St. Patrick's day. Our voyage to Ireland which was planned for late March was also postponed to October, but not cancelled. Well, our fate still depends on the viruses.

The Salo Festival lasted for several days, luckily just before everything was shut down and people were prohibited to meet each other. We should not blame our government, however, but the world wide pandemic. It is still too early to give any final verdicts about different governments' various strategies, but it seems that the timid one has been wise, at least so far.

Now barriers are being lifted up everywhere in Europe, from Ireland to Finland, slowly and carefully. People can meet each other again, have parties – and meetings.

We could not have our annual general assembly in March, but now we can. We shall meet each other at Kitty's on Saturday the 13th of June, in the Helsinki city center. Until three o'clock, on that day!

MATTI SOVIJÄRVI
The Editor

Vuosikokous, vihdoinkin

**Suomi-Irlanti-seura Ry:n vuosikokous pidetään 13.6. klo 15
Kitty's Public House -ravintolan tiloissa.**

**Ravintolan osoite on Keskuskatu 6,
ja se on Citykäytävän varrella**

Kokouksessa käsitellään sääntömääräiset asiat.

Kaikki jäsenet ovat lämpimästi tervetulleita!

Invitation to Annual General Meeting, at last

**The Finnish-Irish Society will have its annual
general meeting on the 13th of June
in Kitty's Public House, Helsinki at 3 PM.**

The address is Keskuskatu 6, in the Citykäytävä.

**The matters stated by the Society's bylaws will be
decided in the meeting**

All members are most welcome!

VIRUSTA VASTAAN *vihreällä saarella*

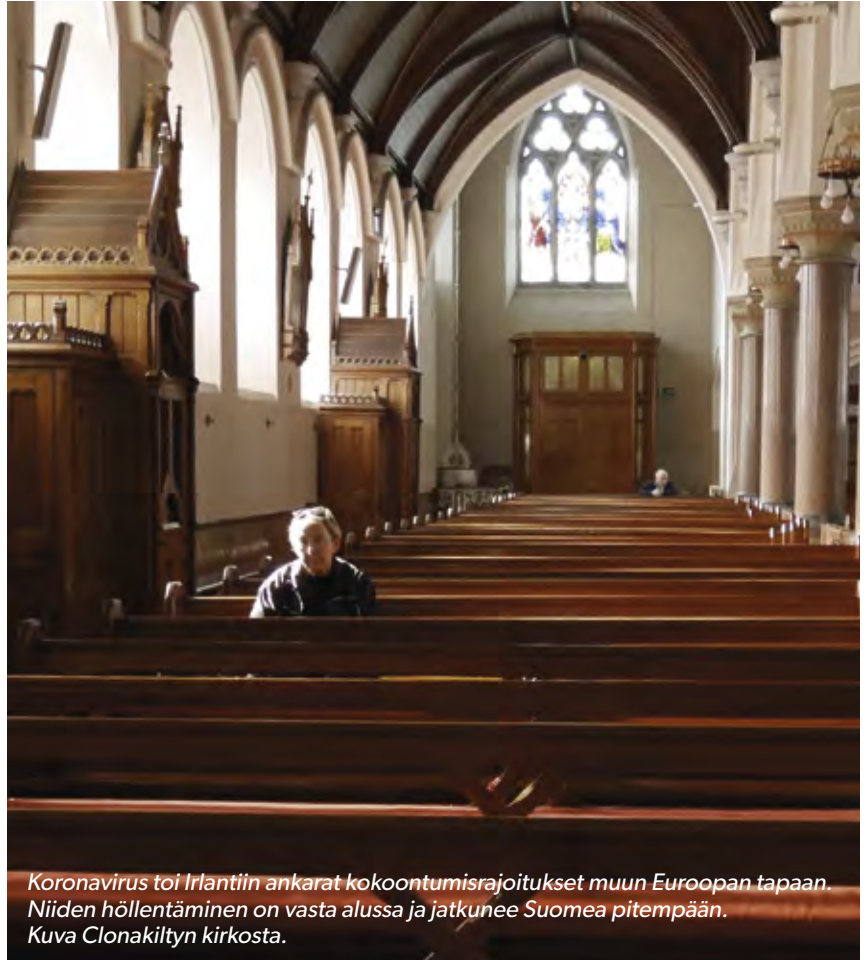
Koronavirus on pahoinpidellyt koko Eurooppaa, itse asiassa koko maailmaa. Irlanti on sekin saanut osansa taudin tuhoista, eurooppalaisittain vertaillen turhankin ison.

Ensiksi varoituksen sana: koronatilastoihin ei voi täysin luottaa. Jopa EU:n sisällä maiden tilastointikäytännöt ovat erilaisia, muusta maailmasta tai tahallisesta vääristelystä puhumattakaan. Joissakin maissa koronakuolemiksi lasketaan kaikki ne tapaukset, joissa oireet ovat edes jotenkin oikeanlaiset, ehkä hallinnollisesta laiskuudesta, ehkä sen takia, että systeemi ei halua muuttaa tai siksi, että terveydenhoitoviranomaiset haluavat korostaa tilanteen dramaattisuutta. Myös laskennan kohteissa on eroja: toisissa maissa lasketaan kaikki koronaan kuolleet - näin esimerkiksi Irlannin tasavallassa - toisissa vain sairaaloissa sattuneet kuolemat, esimerkiksi Pohjois-Irlannissa.

Varsinkin sairastuneiden oikean määrän selvittämiseen tarvittaisiin jokaisessa maassa keskenään samantapaisia testausmenetelmiä ja -määriä. Nyt sellaisia ei ole. Ahkera testaus saa luvut näyttämään pahoilta, testausten tekemättä jättäminen tai tulosten pimentäminen saa kaiken ainakin näyttämään siistiltä. Joka tapauksessa maiden välillä on suuria eroja torjuntatavoissa - myös Irlannin saarella. Eri toimintamallien lopullisia vaikutuksia ei saada aukottomasti selville vielä muutamaan vuoteen.

IRLANTI SIJAINNINSA VANKI

Irlannin koronailuvut ovat tällä hetkellä hyvin synkkiä. Toukokuun 23. päivän tietojen mukaan maassa on kaiken kaikkiaan noin 25 000 virukseen sairastunutta ja peräti noin 1600 kuollutta.

Koronavirus toi Irlantiin ankarat kokoontumisrajoitukset muun Euroopan tapaan. Niiden höllentäminen on vasta alussa ja jatkunee Suomea pitempään. Kuva Clonakiltyn kirkosta.

Suomeen verrattuna luvut ovat melko karmeita. Tällä luvut ovat tällä hetkellä 6500 sairastunutta ja 308 kuollutta, vaikka väkeä on hiukan enemmän kuin Irlannissa. Kuten Suomessa, tauti on Irlannissakin tehnyt pahimmin tuhojaan suurimissa kaupungeissa, etenkin Dublinissa, mutta myös Corkissa ja Galwayssa.

Kun Irlannin lukuja vertaa Ruotsin vastaaviin, erot ovat kontuullisen pieniä. Hiukan yli 10 miljoonan asukkaan Ruotsissa on koronakuolemia noin 4000, väestöön verrattuna hiukan enemmän kuin Irlannissa.

Irlannin saarella ongelmia syntyy myös kahdesta erilaisesta hallintokulttuurista. Irlannin tasavallan ja Pohjois-Irlannin koronastrategiat ovat olleet hyvin erilaisia. Tasavallassa on otettu käyttöön pohjoista paljon tiukempia rajoituksia, esimerkiksi

koulujen sulkemisia ja testauksia sangen aktiivisesti. Pohjois-Irlannissa on noudata Yhdistyneiden Kuningaskuntien väljempää toimintamalleja.

Tällä hetkellä, siis toukokuun lopulla, erot myös sairastumisissa ja koronakuolemista ovat varsin selvät. Tasavallan puolella sairastumisia ja kuolemia on väestöön suhteutettuna jopa kolmanneksen vähemmän kuin pohjoisessa. Koko Yhdistynyt Kuningaskunta kuuluu kuitenkin koronasta pahiten kärsineiden maiden joukkoon.

Tähän kaikkeen liittyy myös outo paradoksi: näyttää siltä, että virus tuli ensiksi Irlannin tasavaltaan ja kulkeutui vasta sitten pohjoiseen - mahdollisesti yhden muualta maailmalta Dublinin lentoteitse saapuneen ja sitten Pohjois-Irlantiin läheneen ihmisen mukana.

Pyhän Patrikin mukaan nimetty kaivo Connemarassa, Mám Éanin pyhällä paikalla. Sinne tehdään nykyisin pyhiinvaelluksia, perille pääsee vain polkua pitkin, jalan. Paikka oli alunperin, ajanlaskun alun aikoihin kelttien pyhä paikka. Kun katoliset kirkonmenot kiellettiin Irlannissa 1600-luvulla, paikalla järjestettiin messuja, salaa.

Kaivolle, **JOHANNEKSEN MUISTOKSI!**

Me vietämme pian juhannusta, mutta juhannuksen historiassa kietoutuu yhteen monta juhlaa: kesäpäivänseisauksen eli vuoden pisimmän päivän aikaan sijoittuva muinainen keskikesän juhla pohjoiseurooppalaisissa maatalouskulttuureissa ja kristillinen Johannes Kastajan päivä.

Katja Ritari

Nykyään Irlannissa juhannus ei ole suuri juhlapäivä, mutta Johannes Kastajan päivään liittyy sielläkin perinteitä jo keskiajalta. Suomessa juhannuksena poltetaan kokkoja, jotka Irlannissa taas liittyvät kelttien muinaisen **Bealtaine**-juhlan viettoon meidän vappumme aikaan. Tämä

juhla merkitsi vuoden valoisan puoliskon alkua. Silloin karja ajettiin suojaavien ja puhdistavien tulien välistä kesälaitumelle.

Suomalaisen kokkoperinteen voi nähdä perustuvan samanlaiseen ajatukseen karjan ja sadon turvaamisesta ja pahan

torjumisesta. Suomen ilmastossa kesäkauden alkua vain on luontevampaa juhlaa vasta kesäkuussa toukokuun alun sijaan. **Bealtaine**-juhlan lisäksi Irlannissa on joillakin alueilla kuitenkin tapana polttaa kokkoja kukkuloiden laella myös juhannuksen aikaan. Sitä ennen lapset kier-

tävät talosta taloon keräämässä kokkotarpeita poltettaviksi.

Bealtaine-juhlaan liittyy irlantilaisessa kansanperinteessä myös tapa koristella pieniä puita tai puskia erilaisilla nauhoilla ja asettaa niistä otettuja oksia ovenpieleen samaan tapaan kuin meillä koristellaan ovenpieli juhannuskoivuilla. Koristeltujen *Bealtaine*-puskien ympärillä saatettiin myös tanssia vähän samaan tapaan kuin Pohjolassa tanssitaan juhannussalkojen ympärillä.

Bealtaine ja sen vastinpari vuoden pimeän puoliskon aloittava Halloweenin kelttiläinen esimuoto **Samhain** tunnettiin keskiaikaisessa tarinaperinteessä myös aikana jolloin tämän maailman ja tuonpuoleisen portit olivat auki ja tuonpuoleisen olennot olivat liikkeellä. *Bealtaine* oli myös hyvä aika tehdä erilaisia taikoja, joilla ennustettiin tulevaisuutta, samalla tavoin kuin meillä juhannuksena neidot keräävät kukkia tynynsä alle ja toivovat näkevänsä unta tulevasta sulhasestaan.

VANHAT JUHLA-AJAT, UUDET JUHLAT

Kristinuskon tulon myötä keskikesän juhlinnalle annettiin kristillinen ilme, kun Johannes Kastajan päivä sattui olemaan sopivassa kohdassa eli 24. kesäkuuta.

Luukaksen evankeliumin mukaan Johannes syntyi puoli vuotta ennen Jeesusta. Roomalaisen ja nykyisen kalenterin laskutavan mukaan heittoa tulee päivä, jolloin Johannes syntyi nykykalenterin mukaan 24.6. ja Jeesus 25.12. Johanneksen päivä on muuten siitä harvinaisen pyhimyksen juhlapäivä, että siinä muistetaan pyhimyksen syntymän päivää tämän kuoleman sijaan. Kuolemahan on tietysti syntymä todelliseen taivaalliseen elämään...

Kuten muuallakin kristikunnassa myös Irlannissa kunnioitettiin Johannes Kastajaa jo keskiajalla ja Irlannissa on useita hänelle omistettuja pyhiä kaivoja, joille perinteisesti tehdään pyhiinvaelluksia Johanneksen juhlapäivänä. Pyhät kaivot ja tapa vierailla niillä pyhimyksen kunnioittamiseksi tai tämän avun pyytämiseksi elää yhä nykypäivänäkin Irlannissa. Monissa paikoissa pyhiinvaelluksia on viime vuosina taas ryhdytty järjestämään paikallisille pyhille kaivoille pyhimyksen juhlapäivänä. Irlannissa kokoonnutaan monin paikoin 24. kesäkuuta jopa

Anton Raphael Mengsin Johannes Kastaja saarnaa erämaassa, 1700-luvun puolesta välistä. Kovin on erämaa vihreä ja kukoistava, jopa Irlannin oloinen...

(Wikimedia Commons)

viettämään messua Johannes Kastajalle omistetulle pyhälle kaivolle.

Monet kaivot on omistettu Irlannin suosituimmalle naispyhimykselle Brigitille, mutta myös muille paikallisille pyhimyksille sekä Johannes Kastajan kaltasille universaaleille hahmoille omistettuja kaivoja tunnetaan. Jokaiseen kaivoon liittyy omat perinteensä, mutta monilla kaivoilla tapana on kiertää kaivoa myötä päivään erityisesti pyhimyksen juhlapäivänä ja polvistua rukoilemaan tietyissä kohdissa. Joidenkin kaivojen vedellä us-

kotaan olevan parantavia voimia liittyen joihinkin tiettyihin vaivoihin, kuten esimerkiksi syyliin, joihin auttaa **Mushera**-vuorilla Corkin maakunnassa sijaitsevan Johanneksen kaivon vesi, tai pääkipuun, joista voi parantua erityisesti **Minardissa**, **Kerry**n maakunnassa sijaitsevan Johanneksen kaivon vedellä. Tapana on myös jättää pyhille kaivoille erilaisia esineitä ja koristeita, kuten puihin sidottuja nauhoja, pyhimysten kuvia tai patsaita, rukousnauhoja tai lappuja, joihin on kirjoitettu kiitoksia pyhimykselle.

PULVIS TAURIS

BY FRANK BOYLE

Lockdown

I doubt if anyone will ever read this... but here goes anyway. The month this all began was March 2020, the dates are uncertain at this time. I do remember though that **Saint Patrick's day** had passed for I was supposed to be in many places at the same time and for once stayed in the one place as all the other places were cancelled. Now I am, or have been, in one place for what seems like all time. I know this all sounds rather confusing so I shall gather my thoughts and try to start at the beginning.

It was a dark and stormy Monday night and myself and **Christy** had agreed to meet at '**Dirty Dans Emporium for the sale of Beers Wines and Spirits**' otherwise known to all and sundry as '**The Pub**'. Now, normally we wouldn't dream of meeting up off a Monday as the weekend would be so busy as to render us incapable. But this Monday was different as there was a rumor going around over the weekend that the pubs would be closing down because of a virus. Christy was deeply alarmed by this, not so much the virus but the idea of pubs closing. "Sure it's not the end of the world," says I trying to console him. "and what's the difference? My God, sure this can't be happening sure didn't President **Donald** say that it was all going away like a mira-

cle. "But WHO says we all have to lock-down," says I. "Who?" says he. "**WHO**" says I. So just in case, myself and Christy decided to drop in for 'last orders'.

The place was deserted except for the two of us and **Dan** the barman who was busy cleaning up. I noticed he secretly threw a small whiskey back as the hailstones were clattering down outside and the wind was howling all around the building. Dan was climbing up on the window-sill and closing the shutters and the heavy curtains like a sailor on the rigging of an old sailing ship. "A fitting bit of weather for the end of the world" he mused from aloft. "Arragh, avast and come down to the deck here and pull us another pint" says I. "What do ye mean 'the end of the world' "? says Christy with a scowl as Dan made his way to the other side of the counter. And says Dan "Havn't youse two heard that the world is shutting up shop tonight?" Then says Christy with a mournful rasp "Better pull two pints and a whiskey then". "And whatever you're having yourself." says I. "Coming up" says Dan "but yiz better finish them up quick because I have to be getting outta here."

He poured out the pints and downed his own in two long thirsty melancholy gulps. Then he went about his

business in the back storeroom. We in turn downed ours and went to the toilets. We had had a few, in all the excitement, so it took some time to carry out our respective ablutions. "Maybe we'll get one for the road" says I as we washed our hands. Then I heard a loud bang from the bar area. "What the hell was that?" said Christy as he dried his hands on the seat of his pants. "Ah, just the auld storm or Dan falling offa the stool."

When we stumbled back to the bar we waited for our eyes to grow accustomed to the light. They didn't and we realized that the lights were out. "Arrah Jess Dan, we get the message!" said Christy. "I suppose this means 'one for the road' is out of the question?" I called out. All was silent save for the howling wind. I made my way round to the back storeroom. "Dan! Where are ye? Quit the messing..." As I re-entered the bar the raspy voice of Christy inquired from the darkness. "Well, is he alright?" "I looked in the storeroom" I said, "and there he was, gone." "What do ye mean gone?" says Christy with a tremor in the voice. "He's gone, he's gone!" I said. "He's dead?" "No, worse than that, he's GONE home!"

We sat at the bar. There was a long silence followed by another long silence. "What are we going to do now?" says Christy eventually. "We

need to think." I said. "You think, I'll drink." says he as he made his way round to the other side of the bar. He put a pint up on the bar in the dim half light and asked "Have you thunk?" I took a long sup and replied "Yes." "Well, what's our situation then?" We both sipped and thought deeply. "Do you have you're phone on you, I left mine at home?" say I. "No," says he. "I never take it out with me, I'm afraid I might drop it." I raised my glass to his and said "The situation is we're under 'Lockdown'" "In that case says he "The drinks are on the house!" he chuckled. "You know I always wanted to say that." Outside the rain pelted down and the wind roared but inside we were warm and well supplied. "But seriously, how are we going to get out of here?" he asked after the next pint. "I've been thinking," says I "we can't break out or the alarm will go off and

the police will arrest us for breaking in. So we just stay put, keep a tally of what we drink and fix up with Dan when he comes in the morning." "Sounds good to me" says Christy. "Just you and me and yer man.." "Who?" says I. "**John Jemmison**"

After a few stiff ones we talked freely about the state of the world and this terrible emergency. "Isn't life strange?" says I. "Aye, strange and wonderful" says he staggering round the bar to set up more drinks. "Here we are trapped here." "Under 'lockdown' we are..." says he. "Under 'lockdown' indeed," says I, " and the poor people of the country asleep in their beds worrying about will they will ever get into a pub again... And us worrying will we ever get out!" So we had a bit of a laugh about that. "No need to worry," says he "Didn't yer man say that it will all go away

by April when the sun comes, like a miracle." "WHO?" says I. "Dan, or Donald or somebody" "Ah he doesn't know what he's talking about, deny, delay, deceive is all he does?" "Dan" says yer man suddenly. "No Donald" says I. "Dan" says he again in a panic. "What if he doesn't come in the morning? What'll we do then?"

The next morning we woke up slumped over the bar. The clock said two. There was an eerie silence. No traffic, just the sound of birds. Not a soul on the street. No Dan... We looked at each other in the hushed bar. "We'll be here till Doomsday" rasped Christy. "No" says I. "We'll be here till Bloomsday..." There was a long pause. "What'll we do?" says he. "Drink?" says I. "Arragh sure why not, by the way do we have enough toilet paper?"

Salo Irish Festivaalin päättäneen jamikonserтин aloitti riehakasta kelttipunkkia tarjonnut 7 Stout Clan. Vasemmalta Kalle Saarinen, Elias Koskinen, Juho Kosonen, Taavi Kervinen ja Julius Piironen.

VIIMEINEN festari

Viides Salo Irish ehdittiin kokea juuri ennen koronahyökyä

Salossa tähän outoon, tapahtumatto-
muuden elämänvaiheeseen päädyttiin
onneksi hyvän ja terveellisen irkkumusi-
kin tukemina.

Viides Salo Irish Festivaali ehdittiin pi-
tää maaliskuun alussa, juuri ennen kon-
serttisalien ja melkein kaiken muunkin
sulkeutumista. Maaliskuun puolivälissä
koronavirus söi edestään kaiken kulttuurin.
Tapahtumien peruutukset seurasivat
toisiaan, eikä tietoa poikkeustilan kestos-
ta ollut, silloinkaan.

Salo Irishin suosio sen sijaan kasvoi
entisestään. Järjestäjät laskevat, että ir-
lantilaiselle kansanmusiikille altistui kol-
men festaripäivän aikana noin 1 300
henkeä. Pääkonsertin 370 paikkaa myy-
tiin jo ennakolta loppuun. Nuo määrät
ovat Salon kokoisessa kaupungissa to-
della merkittäviä.

– Saatu palaute tuotti meille paljon
iloa, sanoo festivaalitiimiä vetävä **Arto**

Pasio. – Sekä artistit että yleisö tuntuivat
tälläkin kertaa pitävän kokemastaan.

Irlannin suurlähetystön edustaja, De-
puty Head of Mission **Emma McCarron**
avasi pääkonsertin ja viestitti sittemmin
festaritunnelmaa Twitterissä:

– *We love hearing Irish music per-
formed in Finland! Here's Lyres of the
Dunes combining the Celtic harp and
Finnish kantele at the Irish Festival of
Salo this week. Well done to all on a
fantastic festival!*

YHTEENSÄ YLI 100 ARTISTIA – JA ENSIMMÄINEN POIKKEUS

Irkkgugenren monipuolisuus oli helppo
aistia Salon konserteissa. Kuusi kokoon-
panoa soitti, ja tarjolle tuotiin eri puolilla
Saloa kymmenen konserttia tai keikkaa.

Festarin tarjonta ulottui perinteisistä

viskiralleista harpuilla säestettyjen kauniiden balladien kautta riehakkaaseen kelttipunkkiin – ja lopuksi tietenkin soittajien yhteisiin jameihin. Konsertteja tehtiin tietysti myös monenlaisille yleisöille. Ikä ei irkkumusiikkia rajoita: päiväkodissa katsomo taputti ja jyskytti tahdissa siinä missä pääkonsertin varttunut yleisö.

Salo Irishissa on viiden festarikerran aikana soittanut 17 eri yhtyettä, yhteensä yli sata artistia. Tänä keväänä toteutui yksi poikkeus festivaalin peruslinjaukseen: Salossa soitti ensimmäinen Irlannissa syntynyt muusikko, trubaduuri **Kevin Sweeney**.

Salon irkkujuhlalan mahdollistivat tukijat. Salo Irish -kumppaneiksi saatiin tälläkin kerralla niin kaupungin kulttuuri-
palvelut kuin viisitoista Salossa toimivaa yritystä. Toinen välttämätön edellytys oli järjestäjien tekemä iso talkootyömaa.

Trubaduuri Kevin Sweeney lounaskonsertissa Salon kaupungintalolla.

Salon Irish Festivaalin pääkonsertin aluksi soitti Lyres of the Dunes, joka toi mukanaan harppusoinnut, kanteleen ja balladit. Yhtyeessä Olga Kolari (vas.), Henna Hihnala, Sonja Savolainen sekä Jane Ilmola.

EDESSÄ UUDISTUKSET

Kun pahimmasta koronavyörytyksestä päästään, Salon Irish -tiimillä on edessään arviointietappi ja uudistukset.

– Katsomme nyt, miten on viisainta jatkaa. Näillä näkymin Salon konsertit ja kautuvat tasaisemmin eri vuodenaajoille, Arto Pasio sanoo.

Järjestelyistä vastaava Salon Irish ry tiedottaa jatkosta vuoden loppupuolella. Tietoa tulevasta ja menneestä – mm. videoita kevään 2020 festivaalista – löytyy osoitteesta www.facebook.com/saloirishfest

ALOITUS LOUNAILLA

Salon Irish Festivaali käynnistyi torstaina kahdella hyväntuulisella lounaskonsertilla. Trubaduuri Kevin Sweeney aloitti Salon kaupungintalon ravintolassa, ja järjestäjien oma yhtye The Green Hope jatkoi Salon IoT Campuksella.

Soittajat noteerasivat tyytyväisinä, että useat lounastajat laskivat välillä aterimensa – ja alkoivat taputtaa musiikin mukana! Perjantaiamuna The Green Hope soitti sitten päiväkodissa Salon Halikossa. Tuville irkkumusiikin ystäville esiteltiin uusia soitintuttavuuksia, kuten bodhránia,

tinapilliä ja banjoa. Kuulijoille ihmeistä ehkä suurin oli se, että bändin soittimiin kuuluivat myös ruokalusikat.

Aamuneljältä matkanteon Vaasasta aloittanut The Rogues ehätti iltapäiväksi Perniön kahvikonserttiin ja sieltä illan Etkeihin Bar Bizarreen. Erittäin ammattitaitoinen trio on kiertänyt keikoilla jo 15 vuotta.

Anders Portin (viulu), Tobias Tåg (huilu) ja Thomas Finholm (kitara) osoittivat balladipitoisella ohjelmistollaan, että irkkumusiikki elää ja voi hyvin myös suomenruotsalaisten keskuudessa.

Etkeiden alkuosuudessa kuultiin myös kelttiharppuja ja kanteletta kun Lyres of the Dunes aloitti kolmen konsertin festariurakkansa.

KIRJASTOSSA KAKSI IRKKUNÄKÖKULMAA

Lauantain päivähetki Salon pääkirjastossa oli rakennettu samalla ajatuksella kuin Etkeiden ja Pääkonsertti: kaksi kokoonpanoa, kaksi erilaista tulkintaa irlantilaisesta kansanmusiikista.

Lyres of the Dunesin balladit saivat satalukuisen yleisön kuuntelemaan herkillä korvalla, ja Kevin Sweeneyn trubaduurillit panivat jalkoihin vipinää. Eikä aikaakaan, kun he jo soittivat yhdessä. Kevin Sweeney:

– My highlight was collaborating with the Lyres of the Dunes! ...Thank you for a great time, the festival was really well organized and efficient!

Salon Irish Festivaalin pääkonsertissa ilo oli molemminpuolista craic-tunnelmaa: loppuunmyydyt Kulttuuritalo Kivan yleisö ja muusikot arvostivat toisiaan. Lyres of the Dunesin naiset ja Redhill Ratsin miehet vasemmalta: Matti Viirimäki, Jane Ilmola, Henna Hihnala, Hannu Kylkäsalo, Sonja Savolainen, Olga Kolari, Ilkka Ranta-aho, Kuisma Korhonen ja Pekka Salosaari.

The Green Hope -trio soitti salolaisessa päiväkodissa innolla mukana eläneelle tenavayleisölle. Vasemmalta Erik Suomela, Arto Pasio ja Erkki Leppäkoski.

Kokenut ja ammattitaitoinen irkkuyhtye The Rogues esiintyi Perniön kahvikonsertissa ja festarien Etkoilla Bar Bizarressa. Kuvassa Anders Portin (vas.), Thomas Finholm ja Tobias Täg.

KAUNIIN KUULASTA: LYRES

Kulttuuritalo Kivan loppuunmyyty sali pääsi nauttimaan irkkugenrestä kahden hyvin erilaisen väylän kautta. Kuten hyvin tiedetään, irlantilainen musiikki kattaa paljon: tunnelmia kaihosta uhoon, tempoa vehreän laakson rauhasta hurjaan menoon.

Lyres of the Dunes toi ensin lavalle harvinaisen yhdistelmän. **Jane Ilmolan** laulusovitukset kytkivät nimittäin yhteen kelttiharput ja suomalaisen kansallissoittimen, kanteleen.

Kokoonpanossa soittivat **Olga Kolari** (harppu) sekä **Henna Hihnala** (11-kielinen kantele, laulu), **Sonja Savolainen** (laulu) ja **Jane Ilmola** (harppu, tinapilli, avainviulu, laulu, sovitukset). Heistä Olga Kolari oli aiemmin samalla viikolla pokannut Äänekosken kaupungin kulttuuripalkinnon. Kuulas, kaunis ja harmoninen keikka sisälsi muun muassa hienot versiot balladeista **Red Is The Rose** sekä **Molly Malone**.

honen (laulu, akustinen kitara, harmonikka), **Hannu Kylkisal** (laulu, basso), **Ilkka Ranta-aho** (laulu, akustinen kitara, banjo), **Pekka Salosaari** (rummut, perkussiot) ja **Matti Viirimäki** (sähkökitara, mandoliini).

Vauhdikkaat biisit **Crazy George** ja **My Father Was a Werewolf** – esimerkkinä – osoittivat, että yhtyeen omat lauluntekijät osaavat paitsi soiton, myös laulunteon. Irlantilaista musiikkia Made in Finland!

PUNK-KAAHARIT JA HARPPUJAMIT

Pääkonsertista suunnattiin saman tien jatkoille ravintola Hometowniin, jossa odottivat kelttipunkin killtimiehet eli **7 Stout Clan** -yhtye.

Viisimiehinen yhtye pani päälle päivän ja samalla koko Salon festarihistorian isoimman vaihteen. Tuloksena riehakas, energinen ja punkhenkinen keikka, jon-

ka vauhdissa seikkailivat säkki- ja tinapillit sekä mandoliinit, banjot ja melodiat.

Kun laulusolistin rooli, soittotaito ja hervoton juontajasupliikki yhdistyvät, saadaan tulokseksi **Juho Kosonen**. Juholla on monta irkkurautaa tulella. Hän esiintyi Salo Irishissa jo toistamiseen, nyt tyystin toisessa kokoonpanossa kuin vuotta aiemmin.

Bändin muut osaavat musiikkikaaharit ovat **Taavi Kervinen** (laulu, banjo, säkkipillit, mandoliini, huuliharppu ja tinapilli), **Julius Piironen** (sähkökitara, akustinen kitara, laulu), **Kalle Saarinen** (basso, kontrabasso, laulu) ja **Elias Koskinen** (rummut, perkussiot, taustalaulu).

7 Stout Clanin hurjan keikan jälkeen ilta muovautui yhteiseksi päätösjameiksi. Nyt tuli viimeistään todistetuksi, että irlantilainen musiikki mahdollistaa tämänkin: harput, kantele ja punkbändi jammailemassa yhdessä. Olga Kolari sanoi: – Oo, elämäni ensimmäiset harppuirkujamit!

... JA SITTEEN VAUHTIA: REDHILL RATS

Tauon jälkeen lavan otti haltuunsa helsinkiläinen **Redhill Rats**. Yhtye juurtui irkkumusiikkiin jo 1990-luvulla. Mukaan on vuosien mittaan tullut ripaus bluegrassia, brittifolkia ja americanaa sekä omia kapaleita. Kerrassaan taidokas, monipuolinen ja menevä keikka tempaisi yleisön mukaan.

Redhill Ratsissa soittivat: **Kuisma Kor-**

FINNISH-IRISH SOCIETY YLPEÄNÄ ESITTÄÄ:

Bloomsday 16.6.2020

Finnish-Irish Society on järjestänyt Bloomsday-tapahtumia vuodesta 1992 lähtien. Perinne jatkuu myös tänä vuonna. Tapahtuman kantavana voimana on tuttuun tapaan näyttelijä **Frank Boyle** yhdessä **Brendan Humphreysin** kanssa. Mukana on muusikoita nostamassa tunnelmaa irlantilaisin sävelmin.

James Joyce

Thirsty Scholar

TERVETULOA!

Paikka: Pub Thirsty Scholar,
Fabianinkatu 37

Aika: klo 18–22

FINNISH-IRISH SOCIETY RY

Puustellinrinne 3 A 8, 00410 Helsinki

Y 0797582-0

Nordea FI81 2001 1800 0192 29

info@finnish-irish.fi | www.finnish-irish.fi

OSASTOT/BRANCHES

Jyväskylä

Pj./Chair: Timo Hautala

Lehtorannantie 10 B 29, 40520 Jyväskylä

Puh./Tel. 040 541 8645

Kuopio

Pj./Chair: Eila Kumpulainen

Telakkakuja 3 B 10, 70100 Kuopio

Puh./Tel. 040 585 4528

Oulu

Pj./Chair: Markus Lampela

Oivantie 7, 90580 Oulu

Puh./Tel. 040 417 6414

Pori

Pj./Chair: Vesa Turvanen

Työmiehenkatu 1 as. 1, 26100 Pori

Puh./Tel. 044 572 4392

Salo

Pj./Chair: Arto Pasio

Portimonkatu 8 A12, 24100 Salo

Puh./Tel. 044 217 8689

Tampere

Pj./Chair: Sirpa Saari

Hampulankatu 23 B 7, 33730 Tampere

Puh./Tel. 045 6797 839

sirpa.saari73@luukku.com

Turku

Pj./Chair: Veli-Matti Kauppinen

velluk73@gmail.com

Äänesseutu

Pj./Chair: Pasi Peuranen

Vesakkotie 12, 44150 Äänekoski

Puh./Tel. 050 587 5371

JOHTOKUNTA / THE BOARD

Puheenjohtaja/Chairperson

Paula Uitto

Varapuheenjohtaja/Vice-chairman

Otso Nykänen

Rahastonhoitaja/Finances

Kari Liinakoski

Sihteeri/Secretary

Satu Wakkola

Jäsenet/Members

Eero Aro, Heli Gäsman,

Leo Hesanto, Katja Ritari,

Matti Sovijärvi, Tarja Väyrynen

JÄSENMAKSU MAKSETTU?

Hyvä Suomi-Irlantiseurun jäsen,

Vuoden 2020 jäsenmaksu on 22 euroa ja saman talouden muilta jäseniltä 10 euroa. Pankkitili: Nordea FI81 20011800019229. Maksamalla jäsenmaksun autat omalta osaltasi säilyttämään seuran toiminnan aktiivisena. Merkittävä osa yhdistyksen tiedotustoiminnasta tapahtuu sähköisesti, joten laita ystävällisesti pankkisiirron viesti-osuuteen maksajien **nimet ja sähköpostiosoitteet**.

KIITOS! Johtokunta

Dear Finnish-Irish Society member,

The Membership fee for 2020 is 22 euros for the first and 10 euros for the following members of the household. Bank: Nordea FI81 20011800019229. As the main part of the Society's information is distributed by the Internet and by e-mail, do give the **names and e-mail addresses** of the persons paying their fees.

THANK YOU! The Board

Pohjois- ja Länsi-Irlanti 16.–20.10.2020

Miten brexit vaikuttaa Pohjois-Irlannin rajalla? Finnish-Irish Society järjestää mielenkiintoisen syysmatkan Pohjois- ja Länsi-Irlantiin. Matkaohjelmassa historiallisia monumentteja, Belfast, upea interaktiivinen Titanic-museo, mahtava Antrimin rannikko jättiläisen portaikkoineen, historialliset Derryn ja Galwayn kaupungit unohtamatta viskitislaamoja ja pääkaupunki Dublinia.

MATKAOHJELMA

16.10. PE | Matkapäivä, Knowthin monumentti ja Belfast Finnairin lento Helsingistä Dubliniin klo 7.40–9.00. Lähdemme kohti Pohjois-Irlantia, matkan varrella vierailemme Knowthin monumentilla ja Bru na Boinne vierailukeskuksessa. Saapuminen illaksi Belfastiin, majoittuminen.

17.10. LA | Belfastin kaupunkikierros ja Titanic Belfast Tutustumme Belfastiin, Pohjois-Irlannin pääkaupunkiin. Kaupunkikierroksen jälkeen vierailemme Titanic-museossa, jonka näyttelyissä kuvataan yksityiskohtaisesti Titanicin eri vaiheet. Loppupäivä vapaata aikaa.

18.10. SU | Antrimin rannikko ja Derry Lähdemme nauttimaan kauniin Antrimin rannikon maisemista. Vierailemme The Bushmills Distillery viskitislaamossa ja Giant's Causeway jättiläisen portailla. Jatkamme matkaa Derryn kuuluisille kaupunkimuureille. Illaksi saavumme Donegaliin, jossa majoitumme.

19.10. MA | Kohti Galwayn kaupunkia Matka jatkuu Strandhillin hiekkarannan ja Knocknaree-vuoren kautta Galwayhin. Kaupunkikierros kävelen, jonka jälkeen vapaata aikaa.

20.10. TI | Dublinin kaupunkikierros ja kotimatka Kuljetus Dubliniin, kaupunkikierroksen aikana tutustumme kaupungin historiaan ja vilkkaaseen nykypäivään. Yhteinen läksiäislounas Irlannin vanhimmassa pubissa Brazen Headissa. Paluulento Helsinkiin klo 18.05–23.05.

Majoitukset näissä hotelleissa tai vastaavissa:

Park Inn by Radisson BLU Belfast	2 yötä
Central Hotel Donegal	1 yö
Victoria Hotel Galway	1 yö

MATKAKOHDE	Pohjois- ja Länsi-Irlanti
MATKAN AJANKOHTA	16.–20.10.2020 (pe-ti)
MATKAN HINTA	1 280 €/hlö

Matkan hintaan sisältyy suora lento Helsinki–Dublin–Helsinki veroineen ja matkatavaroineen • majoitus jaetussa 2-hengen huoneessa aamiaisineen • ohjelman mukaiset kuljetukset tilausajobussilla ja sisäänpääsyt • ateriat: kolme lounasta • suomenkielisen paikallisoppaan palvelut kohteessa **Lisämaksusta** yhden hengen huone 160 € • ruokajuomat

Käytämme kokonaishinnoittelua, jolloin matkan hintaan sisältyy lennot, majoitukset, kuljetukset, pääsymaksut kohteisiin, aterioita sekä suomenkielisen oppaan palvelut.

ILMOITTAUTUMINEN JA LISÄTIEDOT
verkkokaupassa www.kontiki.fi
tai ilmoittautumiset@kontiki.fi

Vastuullinen matkanjärjestäjä on kotimainen Oy Kon-Tiki Tours Ltd. Hinnat perustuvat voimassa oleviin valuutta- ja verotietoihin. 1 GBP = 1,1564 EUR 19.8.2019. Pidätämme oikeudet mahdollisiin hinta-, aikataulu- ja ohjelmamuutoksiin. Pidätämme myös oikeuden Kon-Tiki Toursista riippumattomista syistä tehtävään hinnan tarkastukseen esim. merkittävässä valuuttamuutoksissa, polttoaine-, viranomais- tai lentoverokustannusten noustessa.